

Megillat (H) Esther: when you least expected it

1. Talmud Bavli, Megillah 17a

מתני' הקורא את המגילה למפרע לא יצא קראה על פה קראה תרגום בכל לשון לא יצא אבל קורין אותה ללועזות בלעז... יצא... **גמ'** מה"מ אמר רבא דאמר קרא ככתבם וכזמנם (אסתר ט, כז) מה זמנם למפרע לא אף כתבם למפרע לא מידי קריאה כתיבה הכא עשייה כתיבה דכתיב להיות עושים את שני הימים אלא מהכא דכתיב והימים האלה נזכרים ונעשים (אסתר ט, כח) איתקש זכירה לעשייה מה עשייה למפרע לא אף זכירה למפרע לא

2. Esther 9:27-28

קִיְּמוּ וקבל [וקבלו] הַיְּהוּדִים וְעַל־זֵרְעָם וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִיּוֹת עֲשׂוּיִם אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנִעָשִׂים בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא־יִסּוּף מִזֵּרְעָם:

the Jews undertook and irrevocably obligated themselves and their descendants, and all who might join them, to observe these two days in the manner prescribed and at the proper time each year. Consequently, these days are recalled and observed in every generation: by every family, every province, and every city. And these days of Purim shall never cease among the Jews, and the memory of them shall never perish among their descendants.

3. Rambam Laws of Megilla v'Chanuka 2:1

הקורא את המגילה למפרע לא יצא. קרא ושכח פסוק אחד וקרא פסוק שני לו וחזר וקרא פסוק ששכח וחזר וקרא פסוק שלישי לא יצא מפני שקרא פסוק אחד למפרע. אלא כיצד עושה מתחיל מפסוק שני ששכח וקורא על הסדר:

When a person reads the Megillah in improper sequence, he does not fulfill his obligation. If a person was reading, forgot a verse and read the following verse, went back and read the verse he forgot, and then read a third verse, he does not fulfill his obligation, because he read a verse in improper sequence. What should he do instead? He should begin from the second verse, the verse he forgot, and continue reading the Megillah in its proper order.

4. Aruch HaShulchan (R. Y. Epstein, Lithuania, 19th c.) O" C 690:11

אבל הקורא למפרע לא יצא במגילה והיינו שקרא פסוק ראשון ודילג השני וקרא השלישי ואח"כ קרא השני והרביעי לא יצא אפילו קראה כולה והוי כלא קראה כלל וצריך לחזור ולקרא מפסוק השלישי עד סופה דכתיב [אסתר ט, כז] ככתבם וכזמנם...

5. Biur Halacha, Orach Chaim 690

הקורא וכו' למפרע לא יצא - ונראה דצריך נמי לחזור ולברך היכי שהתחיל תיכף אחר הברכה לקרוא שלא מראש המגילה דנתבטלה ברכתו כדין שאר הפסק בין הברכה לתחלת המצוה ועיין לעיל בסימן תכ"ב בסוף הסימן (סעיף ו') במ"ב ובה"ל:

6. Chashukei Chemed (R. Y. Zilberstein, Israel) Megilla 17a

שאלה. מעשה שהיה בבית כנסת, שבעל קורא התחיל לקרוא לפני הציבור את המגילה, וכשהגיע לחציה לא היה בכוחו להמשיך, ובבית הכנסת שם לא היה מי שיכול להמשיך בקריאה, והביאו בעל קורא מבחוץ שלא שמע את חצי הקריאה השני, והתחיל לקרוא את המגילה מאותו מקום שפסק הראשון, ונסתפקו האם יכול הוא להוציאם, מכיון דהוא עצמו לא יכול לקיים מצות קריאת המגילה בחצי זה, מאחר דלא התחיל את המגילה מחציו הראשון, נמצא דהוי למפרע ולא יצא, וא"כ יתכן דקריאה כזו לאו שם קריאה עלה ולא יצא, או שמא מכיון דלגבי הציבור הוי קריאה מעליתא יצאו?

Question: It happened once in a shul that the *ba'al koreh* began reading the מגילה, and when he had gone halfway, he did not have the strength to continue; no one else present was available to finish the job. A *ba'al koreh* was called in from the outside who had not heard the first half, and he started to read from the spot where the first *ba'al koreh* had stopped. There was a concern about being *yotze* considering the fact that the *ba'al koreh* himself could not be *yotze* because he had not heard the first half. This appears to be a case of למפרע and one would not be *yotze* with this reading, or since the ציבור is hearing a full קריאה, they would be *yotze*?

ויש להוכיח דיצאו ידי חובתם מהא שכתב השו"ע (סימן קכו ס"ב) ש"ץ שטעה ואינו יודע לחזור למקומו יעמוד אחר תחתיו ומתחיל מתחילת הברכה שטעה זה. עוד כתב בשו"ע (סימן נט ס"ה) אם ש"ץ טעה בברכת יוצר אור, וצריך לעמוד אחר תחתיו, אם טעה מקדושה ואילך, אין השני צריך להתחיל אלא ממקום שפסק. וכתב הביאור הלכה (ד"ה אם טעה) שאפילו אם לא יצא זה השני עדיין במחצית הראשונה של הברכה, וא"כ יצטרך אח"כ לחזור ולברך בעצמו תחילת הברכה וחתימתה, אף על פי כן מותר, כיון שבזה מוציא רבים ידי חובתן, ודוגמת הדין המבואר בסימן קכו ס"ב ששם מיירי בכל גווני. הרי דאע"פ שהמברך לא יצא דהוי חצי ברכה, בכל זאת השומעים יצאו ידי חובתן.

Answer: We can prove that they have fulfilled their obligation from S"A (O" C 126:2): A *shaliach tzibbur* who made a mistake and cannot go back to that spot, an alternative should be appointed in his place and should start from the beginning of the ברכה. Additionally, S"A (O" C 59:65) states that if a *shaliach tzibbur* makes a mistake in the *bracha* of *yotzer ohr*, and an alternative replaces him, if his mistake was from *kedusha* onward, the alternative only has start from the place where the first one stopped. Bi'ur Halakha (d" H 'im ta'ah') notes that even though the *shaliach tzibbur* did not yet complete the first half, and he would have to go back and redo the beginning of the ברכות, nonetheless it is still permitted, because this person is being *motzi*.

5. Shulchan Aruch, Orach Chaim 690:11, 17

מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושטה כאיגרת להראו' הנס וכשיגמור חוזר וכורכה כולה ומברך:

6. Esther with Perush Keter Malchut (R. Ovadia Yosef), 5:4

וּתְאֵמַר אֶחָדֵךְ אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ (5:4)
Esther said, וְהָיָה הַיּוֹם אֵל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לּוֹ
"If it pleases the king, the king and Haman should
come today to the feast that I have prepared for
him."

Harav Eliyahu of Vilna wrote (comments on Agadot, *Bava Kama* 92a) that since the entire miracle of Purim took place veiled in natural events, the name of God does not appear openly in *Megillat Esther* even one time. It does appear, however, in a hidden manner. There are those who explained that Harav Eliyahu was referring to this verse where Esther said, "The king and Haman will come today," since the initial letters of those words יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָיָה הַיּוֹם spell God's Name. Also, in verse 7:7, the words "... that misfortune inevitably would befall him," כִּי קָלְתָהּ אֵלָיו הָרָעָה, the final letters of those words spell God's Name. These two verses are the basis of the Purim miracle, the first signifying the pinnacle of Haman's rise to greatness and the second signifying his ultimate utter downfall.

7. B'nei Yissachar (R. Tzvi Elimelech M'Dinov, 18th c.) Kislev 4:9

פירשו לנו רבותינו (ברמז) הקורא את המגילה למפרע, היינו שמספר וקורא רק מעשה שהיה למפרע זה כמה שנים ואינו מבין אשר זה הנס היינו התגלות האור שוב מתגלה בכל שנה על כן נתקן לזכרון לדורות קריאת המגילה אשר כל השמות והאורות הנרמזין בה שוב יתגלו, הנה מי שאינו מבין זה ואינו מאמין, רק קורא למפרע מעשה שהיה, לא יצא ידי חובתו

Our Rabbis [ברמז] explained that one who reads the מגילה backwards is telling and reading the story as taking place "once upon a time", and does not appreciate that this miracle produces a light that shines each year. קריאת המגילה was established for generations to focus and shine these lights. One who doesn't appreciate this and is קורא למפרע does not fulfill his/her obligation.

8. Kovetz Zichron Shmuel (R. Ephraim Menaleh) p. 63

The *Tur Siman 690* cited the ירושלמי: We aren't particular about mistakes. R. Yitzchak b. Aba and R. Chanina were sitting before רב, one read יהודים and the other read יהודיים, and he [רב] did not make them repeat. The *Tur* then added: Some explain that the type of mistake that can pass is specifically one where the pronunciation doesn't change the meaning of the word, but if the meaning is changed, one is not יוצא with this קריאה. The *Beit Yosef* adds: this is true for יהודים or יהודיים but if one said יושב instead of יושב or נופל instead of נופל, one has to

repeat the word. The *Shulchan Aruch* 690 codifies this general rule and the *Magen Avraham* s"k 16 brought this specific addition of the *Beit Yosef*.

The astonishing point here is that from the entire מגילה, the two mistakes that were found were these two in particular (נופל and יושב). Applying the thought of the טוב שם בעל on *לא יצא* that one does not fulfill the קריאה if one views the מגילה as a story that happened "once". So too here, if read נפל instead of ויהמן, one is saying that והמן had a fall in the past tense and not in the present, for every year when פורים arrives, there is a fall for והמן, and all the עמלקים have a fall. So too, *מרדכי יושב בשער המלך*, if it was read יושב, one is saying that the צדיק was only victorious in the past, that he was "יושב". As we read at the end: *אשר ישלטו היהודים* is written in future tense for every passing year.

9. Talmud Bavli, Sanhedrin 98b

ת"ר (דברים לב, לו) כי ידין ה' עמו [וגו'] כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב אין בן דוד בא עד שירבו המסורות ד"א עד שיתמעטו התלמידים ד"א עד שתכלה פרוטה מן הכיס ד"א עד שיתייאשו מן הגאולה שנאמר ואפס עצור ועזוב כביכול אין סומך ועוזר לישראל

The Sages taught in a *baraita*: The verse states: "For the Lord shall judge His people and atone for His servants, when He sees that their power is gone and there is none shut up or left" (Deuteronomy 32:36). From the phrase "their power is gone" it is derived that the son of David will not come until informers will proliferate. Alternatively, the Messiah will not come until the number of students of Torah diminishes. Alternatively, the Messiah will not come until the *peruta* will cease from the purse. Alternatively, the Messiah will not come until they despair from the redemption, as it is stated: "And there is none shut up or left," as though there were no supporter or helper for the Jewish people.

כי הא דר' זירא כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה אמר להו במטותא בעינא מנייכו לא תרחקוה דתנינא ג' באין בהיסח הדעת אלו הן משיח מציאה ועקרב

This is as in that practice of Rabbi Zeira, who, when he would find Sages who were engaging in discussions about the coming of the Messiah, said to them: Please, I ask of you, do not delay his coming by calculating the end of days. As we learn in a *baraita*: There are three matters that come only by means of diversion of attention from those matters, and these are they: The Messiah, a lost item, and a scorpion.

10. Maharsha

שלשה באין בהיסח הדעת משיח מציאה ועקרב. כלל אלו השלשה בענין זה אם זכה בהיסח
הדעת של משיח יבא לו משיח בהיסח דעת של מציאה ששמחה וטובה יהיה לו לא זכה יהיה לו
ביאת המשיח כהיסח הדעת דנשיכת עקרב לרעה לו: